

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

תלמוד תורה לזכר האח

מילק קרמר

בשנת תשכ"ג (1923) נסעתי לארצות הברית במסגרת עבודתי כמנכ"ל האגודה השיתופית "קו-אופ" תל אביב דן השרון. באותה עת שימשתי גם כחבר מועצת קריית אוננו, וראש המועצה דאז, מר יעקב כהן, ביקש שאנצל את הנסיעה גם למטרת גיוס משאבים לטובת המשך פיתוח קריית אוננו. בעשור שקודם לכן, הוקמה בקריית אוננו מעברה גדולה עבור עולים שהגיעו מעיראק, רומניה, תימן וצפון אפריקה, וראש המועצה הוביל תנופת בנייה והתפתחות במטרה לפתח את היישוב ולהקים מוסדות שישרתו את כל אותם העולים.

בארצות הברית נפגשתי בלוס אנג'לס עם נציגי כמה מה'לנדסמנשאפטים' - אגודות חברתיות של יהודים יוצאי מדינות אירופה, שתרמו כספים לביסוסו והתפתחותו של היישוב היהודי בארץ ישראל, שמצבו היה קשה באותן שנות בראשית, והתבסס במידה רבה על תרומות של יהודי חו"ל. אחר כך שבתי לניו יורק, וביקשתי להיפגש עם הרבי מליובאוויטש. מטרת הפגישה הייתה לבקש את סיועו להקמת תלמוד תורה בקריית אוננו.

משפחתנו לא הייתה שומרת מצוות, אך יום אחד החליט בני הצעיר לחזור בתשובה. הוא חבש כיפה לראשו, החל להקפיד על כשרות ואף הביע את רצונו ללמוד בתלמוד תורה. באותה תקופה אפילו בית כנסת של ממש לא היה עדיין בקריית אוננו, והתפילות היו מתקיימות בדירה שהוסבה לשמש כבית כנסת - ובוודאי שתלמוד תורה לא היה. למרות שרבים מקרב העולים היו אנשים דתיים ומסורתיים, המצב היה דחוק והיה מחסור תמידי בתקציבים.

ליעקב כהן, ראש המועצה, היה קשר ידידות קרוב עם אחיו של הרבי מליובאוויטש, ר' ישראל אריה לייב.

הם הכירו שנים קודם לכן כשעבדו יחד במשך כארבע עשרה שנים בחנות הספרים "בלומשטיין" בתל אביב, ושמרו על קשר קרוב. לכן, באותה הזדמנות שבה נסעתי לארצות הברית, ביקש ממני יעקב כהן להיפגש עם הרבי מליובאוויטש - שכבר התפרסם אז בארץ ובעולם כמנהיג יהודי בעל שיעור קומה - ולבקש את עזרתו לקידום צרכי הדת בקריית אוננו, ובפרט בנוגע להקמת תלמוד תורה.

אחרי שהסברתי למזכירי הרבי את המטרה לשמה אני מבקש להיפגש עם הרבי, נקבעה לי פגישה לשעת חצות לילה. הגעתי למרכז חב"ד, ולפני שנכנסתי לחדרו של הרבי הובהר לי כי אורך הפגישה יהיה לא יותר מעשר דקות. הרבי קיבל אותי במאור פנים ובצורה ידידותית, ושאל באיזו שפה אעדיף שנדבר - האם אנגלית, עברית או יידיש - השפה שבה שוחחנו לבסוף.

תחילה הרבי התעניין בי אישית ובתולדות חייו. סיפרתי לו בקצרה על חוויותיי במחנות הריכוז בזמן

«

מלחמת העולם השנייה, וכיצד הייתי בין מובילי אניית המעפילים 'אקסודוס'. אחר כך שאל הרבי על אודות מעשיי בארצות הברית ועל תחומי העיסוק שלי בכלל, והרגשתי שהרבי באמת התעניין בכנות בדברים. בשלב מסוים נכנס מישהו לחדר, כנראה במטרה לזרז אותי לסיים, אבל הרבי הבהיר שהוא מעוניין להמשיך לשמוע אותי. כך המשכנו לשוחח, ובפועל שהיתי בחדרו כמחצית השעה.

בהמשך, הרבי התעניין בקשר לקריית אונו. סיפרתי לו על העלייה הגדולה שקלטנו ביישוב, בעיקר עולים ממדינות המגרב, שהיו אנשים שומרי מסורת ברובם הגדול, ועל הצורך שלהם במבני דת. סיפרתי גם על הרצון להקים תלמוד תורה ועל העדר התקציבים לכך, והרבי שאל מה הסכום הדרוש לנו. לא ידעתי את הסכום המדויק שיידרש, אבל נקבתי בסכום של עשרים וחמישה אלף דולר, שהיה סכום נכבד מאוד באותם ימים, והרבי הביע הסכמה לתרום את הסכום הזה. הוא רק התנה את הענקת הסכום בכמה תנאים, כמו הסכמת הרב המקומי, ועריכת חוזה מסודר בידי עורך דין, כל זאת במטרה להבטיח שהמבנה אכן ישמש לצרכי דת, ושלא ייעשו בו פעילויות הכרוכות בחילול שבת.

אמרתי לרבי שהתנאים נראים לי מקובלים, אבל אני רק שליח בעניין, ומי שמוסמך לאשר את הדברים הוא רק ראש המועצה, יעקב כהן. ואכן, אחרי שחזרתי מסרתי דין וחשבון מפורט על אודות הפגישה ליעקב כהן, ומשם והלאה עבר הטיפול בעניין לידי. ידוע לי שהוא עצמו גם נסע ונפגש אישית עם הרבי בנושא זה, וסוכם שמבנה התלמוד תורה שיוקם ייקרא על שמו ויוקדש לזכרו של אחיו של הרבי, ישראל אריה לייב, שכאמור היה מיודד עם מר כהן ונפטר כעשר שנים קודם לכן.

בהמשך לאותה פגישה בין הרבי לבין יעקב כהן, מינה הרבי את הרב שמואל חפר כנציג מטעמו לפקח על קיום התנאים, ואף נקבע מועד לטקס הנחת אבן הפינה למבנה, אליו הוזמנו אישים בכירים, ביניהם נשיא המדינה דאז מר זלמן שז"ר, ושר הפנים מר חיים משה

שפירא. הטקס התקיים בל"ג בעומר תשכ"ד (1964), כשנה לאחר פגישתי עם הרבי.

לקראת הטקס שלח הרבי מכתב ברכה מיוחד למר יעקב כהן, ובו נכתב בין היתר: "ויהי רצון... שהנחת אבן הפינה לבניין התלמוד תורה תהיה בשעה טובה ומוצלחת... שבבניין זה יחונכו בני ישראל על פי הוראת תורתנו הנצחית... תלמוד תורה המביא לידי מעשה קיום המצוות בחיי היום יום, מצוות התורה עליהן נאמר 'וחי בהם'. שאם בכל התקופות והמקומות הדברים אמורים, על אחת כמה וכמה בתקופתנו זו... ובפרט בארץ אשר בפי כל עמי תבל - ארץ הקודש ייקרא לה".

בסיום פגישתנו, קם הרבי ממקומו, ואף העניק לי שטר של דולר. אני התרשמתי עמוקות מאישיותו של הרבי, ומהגישה שלו. מאז אותה פגישה תמיד היתה לי סימפטיה רבה לאנשי חב"ד, ואף התנדבתי בסיוע לקליטת עולים חדשים מרוסיה שהגיעו לכפר חב"ד באותה תקופה. ניכר שחסידיו של הרבי פועלים בעולם כולו לסייע ליהודים מתוך אמונה אמיתית, לא לשם אינטרסים מפלגתיים, ואני מתפעל איך החינוך של הרבי נמשך בתנופה עד היום הזה, ועוד הולך ומתרחב.

מר מילק קרמר שימש חבר מועצה וסגן יו"ר מועצת קריית אונו. הוא רואיין ברעננה, בחודש כסלו, תשע"ג (2012).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשכ"ז (1967) — על רקע החשש ההולך וגובר להתלקחות מלחמה במזרח התיכון, הכריז הרבי במהלך תהלוכות ל"ג בעומר לילדים שהקב"ה, השומר על ארץ ישראל, יגן עליה מפני כל נזק ופגיעה. הרבי קרא לילדים לסייע בהגנה על אחיהם ואחיותיהם שבארץ ישראל באמצעות קיום עוד מצווה, ולימוד דברי תורה.¹

י"ח באייר

1 לקוטי שיחות, כרך ז, עמ' 331

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015